

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING

till Landstinget med förslag till landskapslag
angående ändring av landskapslagen om vissa
räntestödslån som beviljas av kreditinrättning.

Enligt 3 § 2 mom. landskapslagen om vissa räntestödslån som beviljas av kreditinrättning (39/78) skall beträffande den högsta ränta som kreditinrättningarna får uppbära för räntestödslån tillämpas i riket gällande bestämmelser. Också beträffande den ränta som skall uppbäras hos låntagare hänvisas (4 § 2 mom.) till de bestämmelser som gäller enligt rikslagstiftningen. Enligt landskapslagens 6 § utgör beloppet av den räntegottgörelse som skall betalas av landskapets medel skillnaden mellan den ränta som kreditinrättning får uppbära och den ränta som uppbärs hos låntagaren.

Enligt 3 § lagen om vissa räntestödslån av kreditanstalters medel (FFS 1015/77) beslutar statsrådet hur stor ränta kreditanstalterna högst kan uppbära för räntestödslån. Innan statsrådet fattar sitt beslut skall utlåtande inhämtas av Finlands Bank. I praktiken har den tillåtna maximiräntan varit bunden till Finlands Banks grundränta, så att den varit ett par procentenheter högre än grundräntan.

Den ränta som skall uppbäras hos låntagaren fastslås enligt rikslagen i samband med behandlingen av statsförslaget. Räntestödet utgörs enligt rikslagen, liksom enligt landskapslagen, av skillnaden mellan låneräntan och den ränta som låntagaren erlägger.

I och med att regleringen av medelräntan i fråga om bankernas utlåning har upphört har bankernas medelränta stigit i förhållande till Finlands Banks grundränta. Räntorna på nya lån bestäms i allt högre grad på marknadsmässiga grunder. Eftersom maximiräntorna för räntestödslånen har hållits bundna till Finlands Banks grundränta, har bankerna blivit obenägna att bevilja räntestödslån. I anledning härav har rikets lag om vissa räntestödslån av kreditanstalters medel ändrats (FFS 971/86) så att bestämmelserna om fastställande av maximiräntan för räntestödslån och om fastställande av den ränta som låntagaren skall betala upphävts. I stället skall räntestödets belopp fastställas enligt procent i samband med behandlingen av statsförslaget.

Till följd av ovan nämnda ändring i rikslagstiftningen kan landskapslagens 3 § 2 mom., 4 § 2 mom. och 6 § inte längre tillämpas. Landskapsstyrelsen föreslår därför att bestämmelserna upphävs och ersätts med en ny bestämmelse i 4 § enligt vilken beslut om såväl räntegottgörelsen mätt i procent som maximibeloppet av de räntestödslån som årligen får beviljas skulle fattas i samband med behandlingen av landskapets ordinarie årsstat. Lagändringen föreslås träda i kraft den 1 januari 1988.

Med hänvisning till det anförda föreläggs Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om vissa räntestödslån som beviljas av kreditinrättning.

I enlighet med landstingets beslut

upphävs 3 § 2 mom. och 6 § landskapslagen den 11 juli 1978 om vissa räntestödslån som beviljas av kreditinrättning (39/78) samt

ändras lagens 4 § som följer:

4 §

I samband med behandlingen av landskapets ordinarie årsstat beslutas om räntegottgörelsens storlek samt om maximibeloppet för de räntestödslån som årligen får beviljas för olika ändamål.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1988.

Mariehamn den 20 februari 1987

L a n t r å d

Folke Woivalin

Lagberedningssekreterare

Birgitta Björkqvist